

at melde sig. Og de nogen er selvfølgelig et stort antal, for det er rigtigt, som der også står i forslaget, at vi mangler organdonorer i landet.

Vi vil følge arbejdet videre, men ligefrem at sige, at vi synes, det er en god idé at gennemføre alle de pinde, der står i lovforslaget, ville jeg være betænkelig ved. De pinde, som vi kan støtte, kræver ikke nogen lovgivning, for dem har et lands sundhedsminister til enhver tid mulighed for at udføre i praksis.

Det er et udmærket forslag, og vi vil heller ikke afvise det på nogen måde, men vi vil alligevel ikke umiddelbart tilslutte os det i den form, det her foreligger i.

Jan Kørpe Christensen (FP):

Vi må gå ud fra, at registreringer er sket efter nøje overvejelser, hvis man går så vidt fra den enkeltes side, og det skal efter Fremskridtspartiets mening accepteres.

Samfundet accepterer i vid udstrækning en myndig persons ret til i levende live at bestemme over fordelingen af sine ejendele i tilfælde af død. Hvis en afdød har borttestamenteret sine materielle besiddelser, kan de pårørende ikke sidde og dele efter forgodtbefindende. Her er testamentet naturligvis juridisk bindende.

Når en person borttestamenterer sine organer, bør de også anses som en personlig ejendel, der ønskes videregivet til andre. Registreringen som organonor bør derfor være juridisk bindende. Det skal dog naturligvis være således, at man på ethvert tidspunkt kan ændre sin beslutning og få slettet éns accept i donorregisteret.

Vi bliver nødt til at erkende, at det også drejer sig om økonomi. Mangel på nyrer koster millioner af kroner. Nyresygdomme er årsag til ventelister og budgetoverskridelser. Den store mangel på nyrer til transplantation koster sygehuse- ne over 100 mio. kr. alene i dialysebehandlingen af de ventende patienter. I dag er der 350 personer, der venter på en nyre.

Herlev Sygehus siger, at udgifterne til dialysepatienterne er en medvirkende årsag til deres millionoverskridelse af budgettet. På Odense Universitetshospital ser det ud på samme måde. Patienterne hober sig op på ventelisterne. Priserne på en transplantation svarer til udgiften til et års dialyse. Men vi er oppe imod mangelen på nyrer.

Der er også mangel på donorer af andre livsvigtige organer som hjerte, lunger og lever. Det viser den seneste opgørelse fra Sundhedsstyrelsen. Derfor vil Fremskridtspartiet igen og igen

opfordre ministeren til hurtigst muligt at gøre noget ved dette problem.

21 mennesker venter på et nyt hjerte, 4 venter på både hjerte og lunger, 48 venter på lunge- transplantation, og 13 venter på en ny lever. Og hvad kan vi rent faktisk gøre?

Der skal tages nogle konkrete initiativer. Bør- gerne skal præsenteres for et valg, første gang når de fylder 18, som forslaget indebærer, herefter f.eks. hvert 5. år. Det bør ske i forbindelse med udstedelse af sygesikringskort, eventuelt kørekort, pas, jagttegn osv., men vi skal gøre det at blive organonor til en naturlig del af livet.

Der vil naturligvis også være en mulighed for at indlægge ikkesynlige donoroplysninger på et eventuelt fremtidigt borgerkort. Det er dog vigtigt, at der handles hurtigt. Derfor har vi fra Fremskridtspartiets side foreslået, at tilkendegivelsen eventuelt foregår via sygesikringsbeviset.

Men det er jo ikke noget, der skal tages 100 pct., som det ligger her. Det drejer sig om et beslutningsforslag, og derfor vil vi da meget, meget gerne indrette beslutningsforslaget efter de bemærkninger, der har været i dag, således at der kan skabes flertal for det her i Tinget, eventuelt afsluttende med en beretning – hvad ved jeg.

Jeg vil gerne takke for de positive meldinger, der faktisk generelt har været i hele salen omkring forslaget, intentionerne osv. Det synes vi naturligvis kun kan tages som udtryk for, at det her er noget, som ikke, kan vi sige, er decideret politisk. Det er noget, der er meget, meget etisk, det, vi diskuterer i dag, og derfor tror jeg da også, at et sådant forslag måske til dels vil splitte partierne, når vi kommer til den endelige afstemning om forslaget.

Det er helt naturligt. Dette er ikke noget, hvorom man hundrede procent kan sige, at det er rigtigt, eller at det er forkert. Derfor tror jeg, man ligesom må vægte: Hvad føler man er mest korrekt, og hvad mener man er til den anden side?

Derfor synes jeg, at denne behandling af forslaget har været positiv, og det vil jeg endnu en gang takke for. Jeg tror, at med de bemærkninger, der er kommet fra f.eks. SF, om, at der er forståelse for sigtet, for intentionerne i forslaget, og også fra Det Konservative Folkeparti om, at det er en god idé sammen med offentlige papirer altid at udsende oplysninger med hensyn til at blive donor.

Det har Fremskridtspartiet jo arbejdet for i mange, mange år, netop det, at når man allige-